

KGD2014. 58.

A járművezetés közben a beérkező hívásnak a kézben tartott mobiltelefon gombjának benyomásával történő visszautasítása a KRESZ 3. § (2) bekezdésébe ütköző telefonhasználat [1/1975. (II. 5.) KPM-BM e. r. 3. § (2) bek., 1988. évi I. tv. 20. § (1)-(2) bek.]¹

A felperest 2011. január 24-én 08:25-kor helyszíni ellenőrzés során a *H. Rendőrkapitányság közterületi szolgálatot teljesítő rendőrei* intézkedés alá vonták, mert a járművezetés közben kézben tartott mobil rádiótelefont használt. Az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyvben a felperes a szabálysértés elkövetését nem ismerte el, úgy nyilatkozott, hogy „a hívást azonnal kinyomta”.

A *H. Rendőrkapitányság* a 2011. január 26-án kelt határozatával a felperest a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 3. § (2) bekezdésének megsértése miatt közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte, melynek összegét a határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül történő megfizetés esetén 10 000 Ft-ban, 15 napon túl történő megfizetés esetén 16 000 Ft-ban határozott meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró *alperes* a 2011. április 11-én kelt határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta. Az *alperes* a felperesnek a fellebbezéshez csatolt, a gépjármű egyik utasának azon nyilatkozatát - amely szerint a gépkocsivezető a rádiótelefont nem használta, nem telefonált és sms-t sem írt, csak rövid ideig tartotta a kezében a telefont - nem fogadta el hitelt érdemlő bizonyítéknak, mert a gépjárművezető tartalmilag lényegesen eltérő nyilatkozatot tett a helyszínen készült jegyzőkönyvben. Megállapította, a beérkező telefonhívás elutasítása is a telefonhasználatának fogalmi körébe tartozik, így a szabályszegés ténye bizonyított volt.

A *felperes keresetét* nyújtott be az *alperes* határozatának felülvizsgálata iránt.

A peres eljárásra a Fővárosi Ítéltábla végzésével kijelölt *elsőfokú bíróság* a felperes keresetét elutasította. Tényállásként rögzítette, hogy a felperes az ellenőrzés során felvett jegyzőkönyvben, a keresetlevélben és előkészítő iratában is úgy nyilatkozott, hogy a mobiltelefonra érkező hívás fogadását utasította vissza. A KRESZ 3. § (2) bekezdésében foglalt szabálysértést a mobiltelefon vezetés közben történő kézben tartása nem valósítja meg. A szabályszegés megvalósulásához szükséges az is, hogy a gépjárművezető a kézben tartott mobiltelefon valamilyen funkcióját használja. Vezetés közbeni telefonhasználat megtiltása a közlekedés biztonságát szolgálja, mert a mobiltelefon használata elvonhatja a gépjárművezető figyelmét és veszélyhelyzet alakulhat ki. A veszélyhelyzet kialakulásához bármilyen rövid időtartamú mobiltelefon-használat elegendő, így a mobiltelefon egyik gombjának megnyomásának időtartama is, ezért a KRESZ 3. § (2) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy csak a vezetés közben kézben tartott mobiltelefonon való beszélgetés és szöveges üzenet írása a tiltott. Minden egyéb olyan, a használat körébe tartozó cselekmény, amelynek során a mobiltelefon funkcióját használják, így a telefonra érkező hívás fogadását visszautasítják, a mobiltelefon tiltott használata körébe tartozik.

A bíróság a fellebbezéshez tanúnyilatkozatot adó személyt tanúkénti meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt elutasította azzal, hogy a fellebbezéshez csatolt nyilatkozaton felül a tanú meghallgatására nem volt szükség. Nem volt vitatott, hogy a mobiltelefonon beszélgetés folytatása nem történt, sms üzenetküldése nem valósult meg. A rendelkezésre álló iratokból a mobiltelefon

¹ Megjelent: Közigazgatási-Gazdasági Döntvénytár 2014/4/70.

használata egyértelműen, kétséget kizáróan megállapítható volt, így a szabályszegés tényét az alperes jogszerűen állapította meg és a törvényesen szankcionálta azt.

A jogerős ítélet ellen a *felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet*, kérve a jogerős ítélet „megváltoztatását” és a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését. Utalt arra - jogszabálysértés megjelölése nélkül -, hogy az első fokú ítélet „fejrészeben” a bíróság az alperes helyett perbeli jogképességgel nem rendelkező alperesi hatóság Rendészeti Igazgatóság Igazgatásrendészeti Osztályát tüntette fel. Jogszabálysértésként jelölte meg a KRESZ 3. § (2) bekezdésének téves értelmezését. Állította, hogy a vezetés közben kézben tartott mobil rádiótelefon használatát nem követte el, a telefont éppen az utasától kapta vissza és azért utasította vissza a beérkező hívást, hogy ne kövessen el jogsértést. Álláspontja szerint ez a cselekedet nem valósítja meg a KRESZ 3. § (2) bekezdésében foglalt, tilalmazott magatartást.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272. § (2) bekezdése és 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között az abban megjelölt jogszabálysértés körében vizsgálhatja és vizsgálta felül.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében sérelmezte, hogy az első fokú ítélet „fejrésze” az alperest tévesen tartalmazza, annak Rendészeti Igazgatósága Igazgatásrendészeti Osztálya feltüntetésével. A Kúria megállapította, hogy az első fokú ítélet elírás folytán valóban tévesen tartalmazza az alperes megnevezését, a per alperese a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 20. § (1) bekezdés *k*) pontja, (2) bekezdése, a 329/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet 12. § (3) bekezdés *b*) pontja, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 106. § (3) bekezdése, a Pp. 327. § (2) bekezdése értelmében a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság volt. A határozathozatal során az 1/2003. KJE jogegységi határozatban foglaltakra is figyelemmel a kiadmányozási joggal felruházott szervezeti egység az alperes nevében és felhatalmazása alapján járt el, ez azonban nem érinti az alperes hatáskörét, ezért a pert a Pp. 327. § (2) bekezdése szerint a felperes helyesen az alperes ellen indította meg. Az első fokú ítéletében foglalt elírás az ügy érdemére nem hatott ki, ez okból az ítélet hatályon kívül helyezése nem volt indokolt.

Az ügy érdemét érintően a Kúria megállapította, hogy a KRESZ 3. § (2) bekezdésének megszegését az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg. A mobiltelefon használata mind a telefonhívás fogadását, illetve kezdeményezését vagy a fogadás visszautasítását felöleli, hiszen a mobiltelefon használata azt jelenti, hogy a gépjárművezető vezetés közben a mobiltelefon egyes funkcióját igénybe veszi. Vezetés közben a mobiltelefon-használat a gépjármű vezetőjének figyelmét elvonhatja a járművezetéstől, a közlekedésben veszélyhelyzetet eredményezhet, ezért a használatot a KRESZ 3. § (2) bekezdése tilalmazza.

A felperes a helyszíni ellenőrzésekor elismerte, hogy a mobiltelefon vezetés közben a kezében volt és a jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozata szerint „a hívást azonnal kinyomta”. Ez a gépjárművezetői nyilatkozat önmagában elegendő a jogszabálysértés megállapításához, a fogadás visszautasítása is a mobiltelefon használatának minősül. A felperes a felülvizsgálati kérelemben is hangsúlyozta, hogy a mobiltelefont az utasától kapta vissza és visszautasította azon a beérkező hívást. Ez a felülvizsgálati kérelemben foglalt nyilatkozat is alátámasztja az ellenőrzéskor tett felperesi nyilatkozatot, a KRESZ 3. § (2) bekezdésének megsértését.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályt nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. (*Kúria, Kfv. II. 37 034/2012.*)